

ทวิภาพ



ทวิภพ

มณีจันทร์ สาวแห่ง พ.ศ. นี้ ผู้ถึงพร้อมด้วยรูปสมบัติ ทรัพย์สมบัติ ชาติตระกูลและการศึกษา ใช้ชีวิตอยู่ในต่างประเทศมาแทบตลอด เพราะบิดารับราชการในกระทรวงการต่างประเทศ และต้องเดินทางตามประเทศต่าง ๆ ในฐานะเอกอัครราชทูต

เมื่อมณีจันทร์และคุณมาติดา ผู้เป็นมารดากลับมาเยี่ยมบ้านเกิด มณีจันทร์ฝันซ้ำ ๆ อยู่แต่เรื่องเดียว เธอฝันเห็นเรือนทรงไทยตะคุ่ม ๆ เห็นห้องหนึ่งสลัวราง และในห้องนั้นก็มียกเสียงเรียก "แม่มณี...แม่มณีจ้า" เธอตื่นทุกครั้งที่ได้ยินเสียงเรียกนั้นนุ่มนวลชวนให้ถวิลหา ยิ่งนัก

มณีจันทร์ไม่เคยเล่าเรื่องนี้ให้ใครฟังแม้แต่คุณมาติดา จนกระทั่งวันหนึ่งเธอซื้อกระจกบานหนึ่งมาจากร้านขายของเก่า กระจกบานยาวในกรอบไม้ฉลุสลักลวดลายเก่าจนฝุ่นเขรอะ ลายบางส่วนหักวิ่น "กระจกสมัย รัชการที่ 5" เจ้าคุณวิศาลคดี ชายชราผู้ขายบอกเธอ ที่กระจกมีรอยร้าวเป็นทางจากมุมลงมา มณีจันทร์ใช้ปลายนิ้วเช็ดกระจกเฉพาะตรงหน้า แวบแรก เธอรู้สึกคุ้นเคยราวกับเคยเห็นคั่นช่องกรอบนั้นมาช้านาน หัวใจเอิบอาบซาบซาละม้ายได้ของรักถิ่นมา

กระจกบานนั้นถูกตั้งไว้ในห้องนอนของเธอท่ามกลางอ่างล้างหน้าและเหยือกโบราณ ที่มีอยู่เดิม สิ่งอัศจรรย์หลายอย่างเกิดขึ้นกับเธอเมื่อยามหลับและยามตื่น เธอรู้สึกถึงความผูกพันแน่นแฟ้นที่มีต่อเจ้าของเสียง "แม่มณี...แม่มณีจ้า" ทั้งที่ไม่เคยเห็นหน้าผู้เรียกเลย วันหนึ่งเธอก็ได้เห็น "เขา" เห็นรูปถ่ายที่บ้านกุลวรงค์ เพื่อนสนิท มณีจันทร์รู้สึกว้าวุ่นใจว่าทำไมคนนี้แน่อนจึงชักใยรั้งใจได้ ความว่าท่านคือ เจ้าคุณอัครเทพวรากร หรือ หลวงเทพ เอกอัครราชทูตไทยคนแรกประจำ

สหรัฐอเมริกา และคุณหญิงของท่านชื่อ "คุณมณี" มณีจันทร์จึงขอรูปหลวงเทพจากคุณวรงค์ รูปที่ได้มาเหมือนสายใยที่ร้อยรัดความรู้สึกของมณีจันทร์ ให้แนบแน่นกับผู้ชายในฝันมากขึ้น จนกลายเป็นเส้นที่ขีดชั้นระหว่างเธอกับไรวัต นายทหารหนุ่มแห่งกองทัพบกผู้ถึงพร้อมทั้งชาติตระกูล ทรัพย์สมบัติ และความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ไรวัตรักมณีจันทร์มาก แต่รู้สึกว่าการกลับมาเมืองไทยคราวนี้มีมณีจันทร์แปลกไป เขารู้สึกว่าเธอมีคนอื่น ทำให้เขาร้อนรุ่มใจยิ่งนัก

กระจกที่ได้มาทำให้มณีจันทร์เกิดเห็นภาพนิมิตหลายครั้งจากเงาสะท้อน แต่เธอก็บอกใครไม่ได้ เธอจึงไปคุยกับดร.ตรอง นักฟิสิกส์เพื่อนสนิทอีกคน ดร.ตรอง ยืนยันความเป็นไปได้ของการมองเห็นภาพในอดีต ทำให้มณีจันทร์มั่นใจว่าสิ่งที่เกิดขึ้นกับเธอไม่ใช่เรื่องเหลวไหล

มณีจันทร์แน่ใจว่า กระจกเป็นสื่อจากเธอถึงเจ้าคุณอัศวรเทพวรากรในอดีต และรับภาพจากอดีตมาถึงเธอ ทุกวันเธอจดจ่ออยู่กับการหาหนทางให้ติดต่อกับภาพในอดีตนั้นได้ เพราะเธอรู้สึกว่าผู้ที่อยู่ไกลโพ้นในอดีตก็หวนหาเธออยู่เช่น กัน และด้วยกระแสนิจแห่งความผูกพันที่รุนแรง ทำให้กระจกเกิดพลาสมาภาพจึงมณีจันทร์หลุดเข้าไปสู่ห้วงแห่งกาลเวลาย้อนกลับไป สู่ออดีต สู่อชชายที่เธอเฝ้าใฝ่หามาตลอด

ความผูกพันและใฝ่หากันค่อย ๆ สานตัวเป็นความรักที่อ่อนหวาน โดยทั้งสองฝ่ายไม่ต้องเอ่ยปากบอกรักกัน ซึ่งขณะนั้นเจ้าคุณอัศวรเทพวรากร ซึ่งขณะนั้นเป็นแค่เพียง หลวงอัศวรเทพวรากร ไม่เคยคิดตามหาห้วงอนปลายเท้าของครุณีแรกรุ่งวัย ที่กำเนิดผู้ผุดขึ้นกลางเรือนชานผู้นี้เลย และยิ่งกว่านั้น ยังคิดปกป้องดูแลหนทางแห่งการ ไป-มา ของเธอให้สะดวกราบรื่นโดยไม่ให้ใครรู้เห็นอีกด้วย แต่ความก็แตกจนได้ เมื่อบ่าวไพร่สังเกตเห็นความแปลกของนายจนเล่าลืออ้ออึ้งว่า นายเลี้ยงผี เมื่อม้วน บ่าวสาวได้ประจันหน้ากับผู้มาเยือน ในห้องนอนของหลวงเทพ และในที่สุดคุณหญิงเสร์ มารดาผู้เฉลียวฉลาดของหลวงเทพ ได้ประจักษ์ด้วยตาตนเองว่ามีสาวน้อยนางหนึ่ง

มาเยือนบุตรชายของท่านโดยผ่าน ทางกระจก ความเชื่อปรีมปราทำให้คุณหญิงสรุปว่าสาวน้อย
นั้นมาจาก "เมืองลับแล"

ความน่ารักและอิริยาอาการและการพูดจาของมณีจันทร์ ผูกใจคุณหญิงและป้าไวพรทั้ง
บ้านไว้ได้อีก ทุกคนรอคอยการมาเยี่ยมเยือนของเธอ และอาลัยทุกครั้งที่เธอกลับสู่ถิ่นฐานของ
ตน การได้มาเยือนอดีตทำให้ มณีจันทร์ใฝ่ใจที่จะค้นคว้าช่วงเวลาที่เราจะมาเยือนมากขึ้น และเมื่อ
ยิ่งรู้ว่าปัญหาที่ยิ่งใหญ่ของประเทศ ในตอนนั้นคือการที่ฝรั่งเศสคุกคามจะเอาดินแดนฝั่งซ้าย
แม่น้ำโขง ซึ่งเป็นของไทยไปครอบครอง ปัญหานี้หลวงเทพต้องร่วมแก้ด้วย มณีจันทร์จึงยังใฝ่ที่
จะหาทางช่วยประเทศให้พ้นจากการล่าอาณานิคม

มณีจันทร์ใช้ความรู้ความสามารถทั้งหมดที่มี ช่วยงานหลวงเทพในงานของบ้านเมืองเท่าที่
เธอจะช่วยให้ และเธอก็ได้แสดงความฉลาดเฉลียวสูงสุดให้ปรากฏ ในงานเลี้ยงทูตานุทูต
ข้าราชการชาวต่างประเทศ หลวงเทพปักใจว่าผู้หญิงคนนี้แหละที่เขาจะเลือกเป็นคู่ครองแทน แม่
ประยงค์ สาวน้อยผู้งดงามอ่อนหวาน และวางตัวอยู่ในกรอบข่ายของขนบประเพณีทุกกระเบียด
นิ้ว ซึ่งผู้ใหญ่ทั้งสองฝ่ายหมายไว้ให้แก่กัน

หากแต่คุณหลวงจะมั่นใจได้อย่างไรว่า สาวน้อยผู้มาเยือนทางกระจกนั้นจะอยู่กับเขาได้
ตลอดไป กระจกบานนั้นไม่เคยให้ความแน่นอนในการมาและไปของเธอ ไม่เคยให้ความมั่นใจ
ว่า เธอจะอยู่ในภพของเขาได้นานเท่าที่เขาต้องการอยากให้อยู่ เขาต้องยอมจำนนกับกระจกบาน
นี้หรือไม่ หากคนสองคนหลวงเทพและมณีจันทร์จะประคองรักแท้ระหว่างกันให้ดำเนินต่อไป
ได้ คงต้องมีใครสละอะไรเพื่อรักแท้นั้นแน่นอน

บทประพันธ์โดย : ทมยันตี

บทโทรทัศน์โดย : นันทวรรณ รุ่งวงศ์พาณิชย์

กำกับการแสดงโดย : มาวิน แดงน้อย และ เพ็ญลักษณ์ อุดมสิน

ผลิตโดย : บริษัท ดาราวิดีโอ จำกัด